

gesloten overeenkomst is opgenomen, oneerlijk is, voor zover hij een dergelijke beoordeling volgens de nationale procesregels in het kader van soortgelijke nationale vorderingen kan verrichten. Indien dit het geval is, dient deze rechter alle volgens het nationale recht daaruit voortvloeiende consequenties te trekken, teneinde zich ervan te vergewissen dat de consument door dit beding niet is gebonden.

(¹) PB C 92 van 12.04.2008.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 1 oktober 2009 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Unabhängige Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Oostenrijk) — Arthur Gottwald/Bezirkshauptmannschaft Bregenz

(Zaak C-103/08) (¹)

(Vrij verkeer van personen — Burgerschap van Unie — Artikel 12 EG — Terbeschikkingstelling van gratis jaarlijks wegenvignet aan gehandicapten — Bepalingen die toekenning van dit vignet beperken tot gehandicapten die hun woonplaats of hun gewone verblijfplaats op nationaal grondgebied hebben)

(2009/C 282/13)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Arthur Gottwald

Verwerende partij: Bezirkshauptmannschaft Bregenz

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Oostenrijk) — Uitlegging van artikel 12 EG — Discriminatie op grond van nationaliteit — Nationale regeling die voordeel van aan gehandicapten gratis ter beschikking gesteld tolvignet beperkt tot personen die hun woonplaats of hun gewone verblijfplaats op het nationale grondgebied hebben

Dictum

Artikel 12 EG moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die de gratis toekenning van een jaarlijks wegenvignet voorbehoudt aan gehandicapten die hun woonplaats of hun gewone verblijfplaats op het grondgebied van de betrokken lidstaat hebben, en daartoe ook die gehandicapten rekent die zich om professionele of persoonlijke redenen regelmatig naar dat land begeven.

(¹) PB C 142 van 07.06.2008.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 6 oktober 2009 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Amsterdam — Nederland) — Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd tegen Dominic Wolzenburg

(Zaak C-123/08) (¹)

(Politie en justitiële samenwerking in strafzaken — Kaderbesluit 2002/584/JBZ — Europees aanhoudingsbevel en procedures van overlevering tussen lidstaten — Artikel 4, punt 6 — Grond tot facultatieve weigering van tenuitvoerlegging van Europees aanhoudingsbevel — Uitvoering in nationaal recht — Aangehouden persoon die onderdaan is van uitvaardigende lidstaat — Weigering van tenuitvoerlegging van Europees aanhoudingsbevel door uitvoerende lidstaat afhankelijk gesteld van verblijf van vijf jaar op zijn grondgebied — Artikel 12 EG)

(2009/C 282/14)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Amsterdam

Partij in het hoofdgeding

Dominic Wolzenburg

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Uitlegging van artikel 4, punt 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190, blz. 1) — Mogelijkheid voor de uitvoerende rechterlijke autoriteit om te weigeren een Europees aanhoudingsbevel met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf uit te voeren ten aanzien van een persoon die verblijft in de uitvoerende lidstaat of daarvan ingezetene is — Begrippen „ingezetene” en „verblijft in” — Uitlegging van de artikelen 12 EG, 17 EG en 18 EG — Nationale regelgeving op grond waarvan de gezochte persoon, wanneer deze zijn overlevering weigert, door de uitvoerende gerechtelijke autoriteit verschillend kan worden behandeld naargelang het een onderdaan van de uitvoerende lidstaat of van een andere lidstaat betreft

Dictum

1. Een onderdaan van een lidstaat die rechtmatig verblijft in een andere lidstaat, kan artikel 12, eerste alinea, EG inroepen tegen een nationale regeling, zoals de Overleveringswet van 29 april 2004, waarin de voorwaarden zijn vastgelegd waaronder de bevoegde rechterlijke autoriteit kan weigeren een Europees aanhoudingsbevel ten uitvoer te leggen dat is uitgevaardigd ter fine van de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf.
2. Artikel 4, punt 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, moet aldus worden uitgelegd dat in het geval van een burger van de Unie